

Δεν θα μιλάτε εσείς γι' αυτούς.

Δημοσιογράφοι, φασίστες, κρατιστές, κοράκια που πέσατε πάνω τους.

Αλλά εσάς σας ξέραμε.

Πάνω απ' όλα δεν θα τους πιάνετε στο στόμα σας, εσείς οι αδίστακτοι που 20 χρόνια τώρα χτίσατε τις περιουσίες και τις ζωές σας, πάνω στις ζωές κάποιων Άλλων. Αυτών των Άλλων που ο καπιταλισμός ισοπέδωσε τις ζωές τους, όπως θα κάνει και στις δικές σας. Και τώρα κλαίτε.

Εσείς οι έλληνες που ξεπουλήσατε όση τσίπα είχατε για να κερδίσετε ένα τιποτένιο εξοχικό ή ένα υπέροχο αμάξι.

Εσείς που όταν μπορούσατε και όσο μπορούσατε, υποτιμώντας ένα άλλο κομμάτι της εργατικής τάξης, σκάψατε το λάκκο σας.

Γιατί, αυτό που ξεχάσατε είναι ότι για τα αφεντικά η μοίρα των εργατών, είτε είναι ξένοι είτε είναι ντόπιοι, είναι κοινή.

Δεν μπορείτε να τους πιάσετε στο στόμα σας γιατί είστε σκουπίδια. Όχι επειδή τα αφεντικά σας φέρονται έτσι, αλλά επειδή μόνοι σας πρώτοι ξεπουλήσατε κάθε ίχνος ταξικής αξιοπρέπειας. Και τώρα δε σας έμεινε ούτε η φτήνια των εμπορευμάτων για να παρηγορηθείτε.

Εσείς που χορτάσατε αυταπάτες ότι θα είναι για πάντα το '90 και ζείτε με τα αποκαΐδια τους.

Οι 300 μετανάστες απεργοί πείνας

όμως έχουν ένα πλεονέκτημα: δεν μπορούν να έχουν αυταπάτες.

Και είναι επικίνδυνοι.

Γιατί σε καιρούς ξεφτίλας και υποταγής έχουν συνείδηση της ταξικής τους θέσης και διεκδικούν μαχητικά να μιλήσουν οι ίδιοι για τους εαυτούς τους. Κι ανοίγουν περάσματα και γι' άλλους.

Είναι άνθρωποι που ακόμα κι αν κάποιοι απ' αυτούς έχουν χαρτιά, δίνουν έναν αγώνα και γι' αυτούς που δεν έχουν. Και πόσοι το κάνονταν αυτό σήμερα;

Μπορεί να έρχονται από τόπους που το ελληνικό κράτος, οι σύμμαχοί του και τα ερημωμένα δυτικά μυαλά των απαθών υπηκόων έχουν φροντίσει να ερειπώσουν.

Μπορεί να είναι φτωχοί, άνεργοι, άστεγοι, μακριά από τους φίλους και τους έρωτές τους, αλλά δεν ζητούν τη λύπησή μας.

Λεν ότι αυτή είναι η μοίρα τους σαν εργάτες κι ο μόνος τρόπος για να σωθούμε όλοι μαζί είναι να σταθούμε ο ένας δίπλα στον άλλο.

Και τέτοιοι άνθρωποι δεν χρειάζονται εμάς για να σωθούν.

Εμείς η ηθικά χρεωκοπημένη ελληνική εργατική τάξη

τους χρειαζόμαστε για να σωθούμε.

Αυτοί οι άνθρωποι δίνουν έναν αγώνα
και για λογαριασμό μας.

ΟΙ 300 μετανάστες εργάτες απεργοί πείνας

(και οι απεργοί της Μανωλάδας και οι απεργοί της Μηχανιώνας και της Σκάλας Λακωνίας
και όσοι αρνούνται πεισματικά τις ζωές που τους ετοιμάζουν)

Είναι Ο Θαύμας της επιπονικής κοινωνίας

Και ποιος μπορεί να τους πιάσει στο στόμα του;

αυτοδιαχειριζόμενο στέκι αρχιτεκτονικής/αυτοδιαχειριζόμενο στέκι νομικής/crack στη γυάλα_ασοεε/σύντροφοι-ισσες από το πάντειο

